

jam spectantia ad Ius privatum. Fundamentalibus hisce Legibus, interdum temperatur personalis Majestas, & status redditur mixtus. Interdum amplificatur magè & conservatur, sicq; impotentia, non potestas foret, si penes principem esset, Imperium deminuere ullâ ratione. Pari-ter ut non impedit arbitrij libertatem, quòd non sum Dominus vitæ ac membrorum priorum.

CAPUT II.

De Majestate Personali. Quatenus ea aliquam Divinitatem habere videatur: Et quòd sit summa potestas.

DE Reali hætenùs Majestate. Succedit nunc Personalis, quæ in personam confertur, & cum eâ coincidit Hæc summa & perpetua, Legibusque soluta definitur potestas; competens in res & personas suæ conditionis. Bodinus, 1. de Republ. cap. 8. in princ. Tobias Paurmeister, 1. de Iurisdic. cap. 3. num. 1. & 22. Clemen. Timpler. 3. Polit. cap. 1. quæst. 1. Potestas est, omnia media administrandi, quæ pro Republica necessaria existunt. Facultas est gubernandi, & omnes curas gubernationis pro Reipublicæ salutē disponendi. Hæc potestas, est quasi Reipublicæ caput, soli Imperatori in Republica Romana competens. Bulenger 1. cap. 37. de Imp. Romano. In hoc Imperio præcipua vis totius consistit Civitatis. Imperium hoc, Reipublicæ quasi obtinet arcem: omnia ejusdem membra movens, in unumque cogens corpus. Errat itaque (ut opportunè monet Hermannus Kirchnerus, de Republ. diss. 2. thes. 2. lib. 4.) P. Gregorius Tholosanus, dum, 8. de Republ. cap. 3. §. 2. Majestatem esse latens aliquid ait, quod præter naturam propriam, admirabile quidpiam reddit. Nec Iustus Lipsius Majestatis culmen attingit, libr. polit. cap. 16. quòd Majestatem reverendam quandam amplitudinem appellat, ob meritum virtutis, aut affinium rerum. Denique etiam Keckermannus malè definit Majestatem; quòd sit vis quædam, per quam Princeps sibi conciliat in animis hominum singularem quandam admirationem, venerationemque; & cum utrâque conjunctum metum. Licet enim Majestas, nonnunquam pro auctoritate, ac gravitate Personæ, proque dignitatis reverentiâ usurpetur; quam post legitimæ potestatis adaptionem, ferè solet largiri Deus, Althus, polit. cap. 19. num. 97. quæque multi deterriti, à proposito occidendi Regis revocati fuerunt: Piccart, decad. 6. cap. 1. in specialiiori tamen hîc omninò sumitur